కన్నీళ్ళతో కాలక్షేపం....

1971

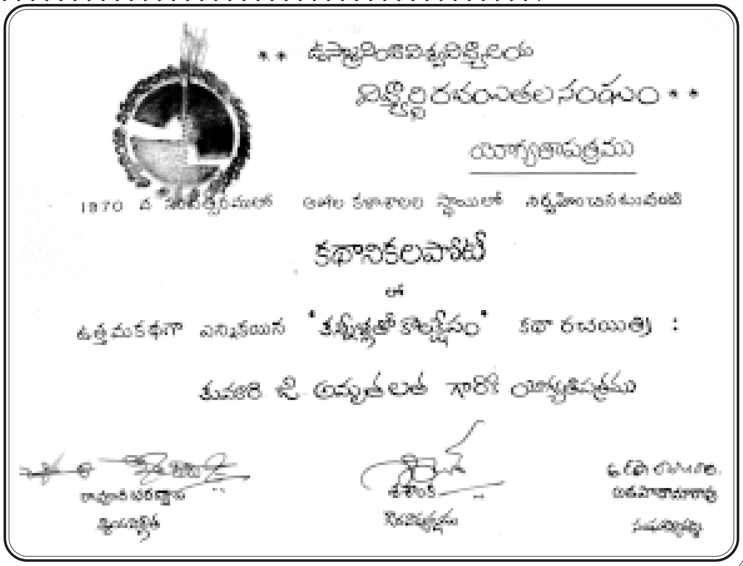

ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం
విద్యార్థి రచయితల సంఘం

యోగ్యతాపత్రము

1970 వ సంవత్సరములో అన్ని కళాశాలల స్థాయిలో నిర్వహించబడినటువంటి

కథానికల పోటీ

లో

ఉత్తమ కథగా ఎన్నికయిన "కన్నీళ్ళతో కాలక్షేపం" కథా రచయిత్రి :

కుమారి జి. అమృతలత గారికి యోగ్యతాపత్రము

కన్నీళ్ళతో కాలక్షేపం

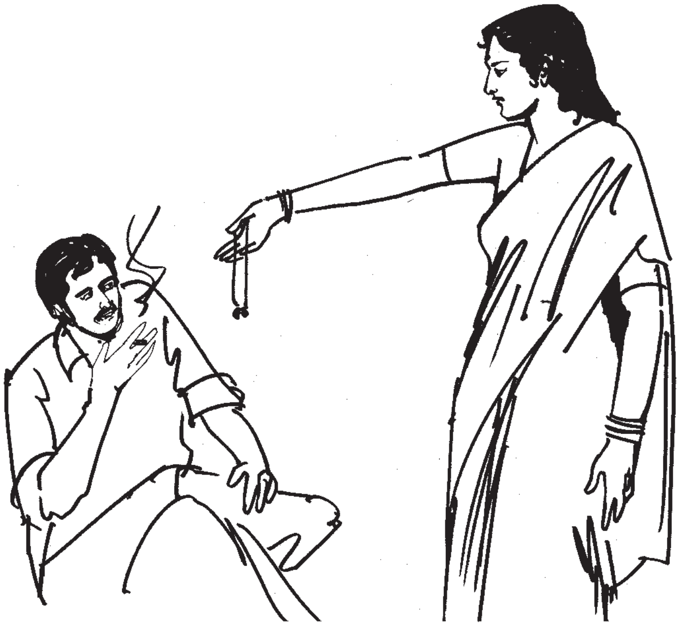

కాలేజీనుండి యింటికి వస్తూనే నీరసంగా పుస్తకాలు టేబుల్ పైకి గిరాటేసి, ఏనాడూ లేనిది యిల్లంతా నిశ్శబ్ధం రాజ్యమేలుతున్నట్లు గమనించి, ఓ వంక ఆశ్చర్యపోతూనే, మరోవంక 'సిలోన్' ఆన్ చేశాను.

" ఉషా ! నీకీ విషయం తెలుసా ?" అంతవరకూ పేపర్ చదువుతోన్న అన్నయ్య పేపరు మడుస్తూ అడిగాడు.

" ఏ సంగతి అన్నయ్యా?" అడిగాను.

" అదేనమ్మా - మూడేళ్ళ క్రితం మనమందరం కలిసి మీ వదిన తమ్ముని పెళ్ళికి వెళ్ళాం గుర్తుందా ? అక్కడ పెళ్ళికూతురింట్లో వజ్రమాల అనే అమ్మాయి కలిసిందన్నావ్ చూడూ నీకు...."

"ఓహ్.... ఆ అమ్మాయా ? తనకి ఓ బాబటగా ఇప్పుడూ !" అన్నాను ఉత్సాహంగా.

" ఆ - ఆవునవునూ.... కానీ..."

" చాలా అందంగా ఉంటుంది కదన్నయ్యా - నా కెంతో నచ్చింది! చాలా

మంచిది.''

"నీ దృష్టిలో మంచివాళ్ళు కాని వాళ్ళేరి ఉషా ? నీ వయస్సున్న ఆడపిల్లలందరూ నీ దృష్టిలో మంచివాళ్లే.''

"ఇంతకీ నీ ఉద్దేశ్యం ఆ అమ్మాయి మంచిది కాదనా ?''

"అబ్బబ్బ ! ఏమిటమ్మా ఇది చిన్నపిల్లలా ? - నేను చెప్పేది అదికాదు ఉషా!''

"ఏదయినా ఏది కాకున్నా, ఆరు నూరయినా నూరు ఆరైనా ఆమె మాత్రం చాలా మంచిది''అంటూ అన్నయ్య మాటలు విన్పించుకోకుండా బాత్‌రూంలోకి నడిచి ముఖం కడుక్కోసాగేను... తర్వాత తీరిగ్గా ఫ్రెష్‌గా అన్నయ్యతో పోట్లాట పెట్టుకోవచ్చని !

మరుక్షణం మాల స్మృతులు నన్ను చుట్టుముట్టాయి....

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

'కాకి ముక్కుకు దొండపండు' ఆ జంటను చూస్తూంటే నాకా సామెత జ్ఞప్తి కొచ్చింది.

ఆ అమ్మాయి పాలరాతి విగ్రహంలా చక్కటి అవయవాల పొందికతో-స్వర్ణకాంతులీనే శరీరచ్ఛాయతో ధగధగా మెరిసిపోతూంటే, ఆమె వెనువెంటే తిరుగుతూ ముఖంలో ఏ కోశానా కళాకాంతులనేవే లేక - నల్లటి తుమ్మ మొద్దు శరీరంతో వెలవెలా బోతున్నాడు అతడు !

ఇద్దరూ బీ.ఎస్సీ సెకండియర్ చదువుతున్నారట! ఆమెకతణ్ణి పెళ్ళాట్టం ఏమాత్రం యిష్టం లేకున్నా, భారీ ఎత్తున... కట్న కానుకలు యిచ్చుకోలేని ఆమె తండ్రి - ఆమె కెంతో నచ్చచెప్పి పదివేల రూపాయల కట్నంతో వాళ్ళ పెళ్ళి జరిపించాడట !

అతని తల్లి వడ్డీలకు వడ్డీలు వసూలుచేసి దాదాపు ఓ మహారాణిలా వెలిగిపోతోందట ఆ ఊళ్లో ! ఆమె గురించి నేనడక్కుండానే తెలిసిన విషయాలు ఇవి !

మా వదిన తమ్ముని పెళ్ళిలో నాకా అమ్మాయి కలిసింది.

అంత మందిలో ఎక్కువ చదువుకున్నవాళ్ళం మేమిద్దరమే కాబట్టి అంత తొందరగా కలిసిపోయాం ! సినిమాల గురించీ, కాలేజీ గురించీ అవీ యివీ మాట్లాడుకున్నాం ! మాట్లాడుకున్న పదిహేను నిమిషాల్లో అసాధారణమైన ఆమె తెలివితేటలు గ్రహించాను.

అదేమిటో చిన్ననాటి నుండీ నాకు పెళ్ళిళ్ళకి వెళ్లడం ఇష్టం ఉండేది కాదు. అందుకే సాధారణంగా ఎంతో క్లోజ్ ఫ్రెండ్ మ్యారేజైనా ఎటెండ్ చేయకపోయే దాన్ని ! కానీ, ఆ పెళ్ళికి వదిన ఎంతో బలవంతం చేయడం వల్ల విధిలేక వెళ్ళాను.

ఆమెని - అందమైన వాళ్ళలోనే లెక్కకట్టొచ్చు ! అతణ్ని చూస్తూంటే మాత్రం డోకు వచ్చేట్టున్నాడు !

నల్లగా ఉన్నా, తేజస్సు ఉట్టిపడే ముఖమున్న వాళ్ళుంటారు. కాని, అతనిలో ఆ రెండూ సున్నా ! భయంకరమైన కళ్ళూ, మోటు చేతులూ ! ఆ చేతులతో ఆమె అందమైన ముఖాన్ని అతడు తన వైపుకు తిప్పుకునే దృశ్యం ఊహిస్తేనే తేళ్లూ, పాములూ ఒంటినిండా పాకుతున్నాయనిపిస్తుంది ! ఆమె ఎలా భరిస్తుందో మరి? ఎవరో చెప్పగా విన్నాను. చదువులో కూడా అతడు అంతంత మాత్రమేనని. ఫస్టియర్‌లో మూడు సార్లు తప్పేడట ! మరి గుణగణాలెలాంటివో తెలీలేదు నాకప్పట్లో ! ఆమె డిగ్రీ కంప్లీట్ చేయిస్తామనే షరతుమీద పెళ్ళవడంతో యిద్దరూ యింకా చదువుకుంటున్నారట ! ఆమె పేరు వజ్రమాల, అతని నామధేయం సుధాకర్.

'థాంక్ గాడ్, పేరైనా బావుంది !' అనుకున్నాను.

ఆమె ఎటువెళ్తే, అతనూ అటే వెళ్ళటం గమనించి: " అతనలా ఆమె వెనకాలే తిరుగుతూంటే ఆమెకు చీదరగా ఉన్నట్టుంది." వదిన కామెంట్ చేసింది.

" మరి ఉండదా ? అతనికెంత ఆమె వెంట తిరగాలని ఉన్నా అది నల్గురిలో ఎగ్జిబిట్ చేసుకోవాలా ?" అన్నాను అతని ప్రవర్తనను ఏవగించుకుంటూ.

అయినా, ఆమె అతణ్ని ఏమీ అనకుండానే - చకచకా తన పనులు తాను చేసుకుపోతూనే ఉంది ! పెళ్ళికూతురు ఆమె ఆడబిడ్డ అవడంతో టీ, కాఫీ, జూస్ వగైరాలు చేసివ్వడంలాంటి పనుల్లో మునిగిపోయింది. మేమిద్దరం మాట్లాడు కోవడానికి అసలు టైమే దొరకలేదు. ఏ కాస్త దొరికినా, అది సుధాకరే వినియోగించుకునేవాడు !

" మీరు అదృష్టవంతులు, పెళ్ళయ్యాక్కూడా చదువుకోగల్గుతున్నారు!" అన్నాను ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలి కదాని.

" నిజమే, కాని, చదువు సాగటం మాత్రం చాలా కష్టమండీ ! నేను నెక్స్ట్ ఇయర్ డిస్‌కంటిన్యూ చేయబోతున్నాను," అంది.

" అదేం !?" అంటూ ఆమె ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాను, ఏ భావాలైనా కన్పిస్తాయేమోనని.

" ఆఁ ఏమీలేదండీ ! నాకే యిష్టంలేదు," అంటూ పనున్నదానిలా వెళ్ళిపోయింది. ఆ సమయంలో ఆమెలో వ్యక్తమైన ఆ అభిమానానికి జోహార్లు అర్పించకుండా వుండలేకపోయాను.

ఆమెకి చదవాలనే తృష్ణయితే చాలా ఉంది! అతడు ఫేలౌతూ, ఈమె పాసవుతూంటే చిన్నతనమనిపించి మానేస్తోందా ? ఆమెలోని విశాల భావాలకి అలాంటి కారణాలేవీ అడ్డు రావనిపించింది. మరేమిటి ?

"సమ్‌థింగ్ ఈజ్ దేర్" అన్పించినా ఆ విషయంలో ఎక్కువగా ఊహాగానాలు చేయలేదు నేను.

సుధాకర్ ఆ రాత్రి ఆ పెళ్ళి సందట్లో కూడా బెడ్ అరెంజ్ చెయ్యమని పేచీ

పెట్టాడని తెలిసి పెళ్ళన్నా, సంసారమన్నా విరక్తి కలిగింది నాకు.

ఆమె, నేనూ దాదాపు మళ్ళీ కలుసుకోవటం పడలేదు. ఆ తర్వాత ఎనిమిది నెలలకి తెలిసింది - మాలకి తండ్రి పోలికలు అచ్చుగుద్దుకుని ఓ బాబు పుట్టాడనీ, నాతో చెప్పినట్టే మాల చదువు మానేసిందనీ !

ఒకసారి మాటల సందర్భంలో మాల అయిష్టంగానే కాపురం చేస్తోందని వదిన చెప్తే నాకది ఏమంత ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించలేదు కానీ, కారణం అడక్కుండా మాత్రం ఉండలేకపోయాను.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

" మాలా ! ఓ పది రూపాయలుంటే ఇవ్వవూ ? వారం రోజుల్లో ఇచ్చేస్తా."

" నా దగ్గిర ఎక్కడుంటాయండీ ! అత్తయ్యనడగండి."

" అస్తమానం అడిగితే, ఎందుకని కస్సుమంటుంది మాలా ! ప్లీజ్ ఇవ్వవూ?"

" నా దగ్గరున్న యిరవై రూపాయలు కిందటి వారం తీసుకున్నారుగా, ఉన్నవన్నీ ఇచ్చేశాను అప్పుడే."

" మీ ఆడవాళ్ళు అలాగే చెప్తార్లే, చాలా అవసరముండి అడుగుతున్నాను మాలా!"

" ప్రతీసారిలా డబ్బుకి కటకటలాడేకంటే, ఉద్యోగం చేస్తేనేం మీరు ?"

" ఎందుకు చెయ్యాలి ? అయినా, నాకేం తక్కువుందని - ఆ ముష్టి ఉద్యోగాలు చెయ్యడానికి ?"

" మీకు ఇంట్రెస్టు లేకపోతే మానండి. నేనైనా చేస్తాను ! అలా ప్రతీదానికీ అత్తయ్య వాళ్ళమీద ఆధారపడాల్సిన అవసరముండదు."

" నీకు మాత్రం ఉద్యోగం చేయాల్సిన గతేంపట్టిందనీ ?.... నేనేమైనా, చచ్చాననుకున్నావా నువ్వు ఆఫీసులెమ్మట పూరేగడానికి ? అయినా, నీకు వీడెప్పుడు ఛస్తాడా అన్నట్టుంది ! నే చావగానే, చక్కా టింగురంగా అంటూ సీతాకోకచిలుకలా ముస్తాబై కులుకుతూ ఆఫీస్‌కెళ్దామనేమో !?"

" హుం ! ఒకవేళ నేను ఉద్యోగమే చేయదలుచుకుంటే నేనెవర్నీ లక్ష్యపెట్టను. అందుకు మీరు బ్రతికి ఉండటం అదేమంత ఆటంకం కూడా కాదు నా దృష్టిలో! కానీ, ఏదైనా.... సామరస్యంగా, మీ అంగీకారంతోనే చేయాలని ఉంది గానీ, ఇలా బజార్ల కెక్కాలని లేదు."

" అబ్బో ! మాటలు నేర్చిన కుక్కని వేటకి తీసుకెళ్తే ఇస్కో అంటే ఇస్కో అందట. బి.ఎస్సీ, చదువుతూన్న ఆడదాన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటే ఇదే తంటా ! ప్రతీదానికి ఇలా ఎదిరించి మాట్లాడ్డం చదువుకున్న అమ్మాయి లక్షణం కాబోలు!" హేళనగా అన్నాడు సుధాకర్.

"తార్కికంగా మాట్లాడితే, ఎదిరించి మాట్లాడ్తోందనీ, అదనీ యిదనీ లేనిపోనివి ఊహించుకుని ఆడవాళ్ళని దుయ్యబట్టడం మీ మగవాళ్ళ రివాజు కాబోలు ?"

అంది మాల ఏమాత్రం తగ్గకుండానే.

"నోర్మూయ్" అంటూ ఉగ్రరూపం దాల్చిన సుధాకర్ మాల ఆ చెంపా ఈ చెంపా వాయించి, జుట్టుపట్టి తల గోడకు అదే పనిగా బాదడం మొదలెట్టాడు.

" అమ్మా !" అంటూ తోటకూర కాడలా తల వేలాడేసి దభేలున పడిపోయిన మాలని చూసి కొంచెం కంగారుపడినా, మరుక్షణంలోనే గబగబా పెద్ద పెద్ద అంగ లేసుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా బయటికి నడిచాడు సుధాకర్.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

అర్ధరాత్రి 12 దాటింది.

తూలుకుంటూ యింట్లోకి అడుగు పెట్టిన సుధాకర్ బెడ్‌రూంలో బాబుని తన పక్కన జేర్చుకుని గాఢంగా నిద్రబోతోన్న మాల కన్పించింది.

" మాలా !" పిలిచాడు.

కళ్ళు విప్పలేదు మాల.

" మాలా - నిన్నే !"

అప్పటికీ మెలుకువ రాలేదు మాలకి.

విసురుగా వెళ్ళి చెయ్యిపట్టి లాగాడు సుధాకర్.

బాబుకి మెలుకువ వచ్చి, కేర్‌మన్నాడు. ఉలిక్కిపడి కళ్ళు విప్పిన మాలకి ఎదురుగా ఎర్రని కళ్ళతో, భయంకరంగా ఊగిపోతూన్న సుధాకర్ కన్పించాడు.

వణికిపోతూ లేచి నుంచుంది.

" ఏం ? భర్త వస్తాడనే చింతేమైనా ఉందా నీకు ? సుష్టుగా మెక్కి హాయిగా నిద్రపోతున్నావ్ ! వీడు ఆకలితో వస్తాడూ అన్నం పెట్టాలనే ఇంగితముండక్కర్లా? మహారాణిలా పవ్వళించగానే సరిపోయిందనుకున్నావా ? అయినా, నీ కడుపు నిండిందిగా ! ఇక యింకొకరి సంగతి నీ కెందుకూ ? నేనన్నం తినకుండా నువ్వు తినొద్దనీ - యిలాంటి వెధవ్వేషాలేస్తే సహించేది లేదనీ - ఎన్నిసార్లు చెప్పానీకు?" అంటూ మాల చెంప ఛెడేల్ మనిపించాడు.

తూలిపడబోయిన మాల - నిలదొక్కుకుని - కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతూంటే, చెంపను తడుముకుంటూ అలాగే నించుంది.

'నడూ - అన్నం పెట్టు."

మాట్లాడకుండా వంటింట్లోకి వెళ్ళి అన్నం పెట్టింది మాల. ఏడుస్తోన్న బాబుని మరి రెండు అంటించాడు సుధాకర్.

" వెధవ గోల ! ఇంట్లోకి రాగానే పిడుగులు మీద పడ్తోన్నట్టు ఒకటే ఏడ్పు" విసుక్కుంటూ వంటగదికేసి దారి తీశాడు.

చల్లగా చల్లారిపోయిన అన్నం చూడగానే మళ్ళీ రెచ్చిపోయాడు సుధాకర్.

" ఎన్నిసార్లు చెప్పాలినీకు, నేనొచ్చేసరికి వేడి వేడన్నం తయారుగా ఉంచాలని?"

" పన్నెండు దాటాక యింటికి వస్తే వేడి అన్నం ఎలా దొరుకుతుందండీ ?"

" అదంతా నా కనవసరం ! నేనింటికి వచ్చేసరికి వేడి అన్నం తయారుగా ఉంచి తీరాలి. ఇలా నా కన్నా ముందు నువ్వు అన్నం తిన్నా, నిద్రపోయినా సహించేది లేదు."

" నేనింకా అన్నం తినలేదు లెండి. ఎందుకు ఎగిరెగిరిపడ్తారు ?"

" చాల్లే ! ఈ బి.ఎస్సీ చదువుకుతోడు అబద్ధాలొకటా ? ఏం ఆడవాళ్లో - మమ్మల్ని చంపడానికే పుట్టారు ! ఛీ ఛీ - ఈ కొంపలో ప్రశాంతత అనేదే లేదు!" ఆదరాబాదరాగా అన్నం తిని మంచమెక్కాడు సుధాకర్.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

బాబు గుక్కపట్టి అదేపనిగా ఏడుస్తున్నాడు. నిద్రాభంగమైందేమో చర్రున కోప మొచ్చింది సుధాకర్‌కి.

" పాలు సరిగా ఇస్తేకదా - వాడేడ్వకుండా వుండేందుకు ? ఏమిటో బాధ్యత తెలీని మనిషివి!" అన్నాడు ముఖం చిటపటలాడిస్తూ.

" పాలుంటేగా యివ్వడానికి, వాడికవి సరిపోవడం లేదు. అమూల్ స్ప్రే తెమ్మంటే తీసుకొచ్చారా మరి ?"

" ఓహో ! ఇలా సరిపోవడం లేదనే ఎత్తువేస్తే ఎంచక్కా గేదెపాలు తాగించొచ్చు కదాని ఈ వేషాలేస్తున్నట్టున్నావ్ ! నీ కెప్పుడూ నీ సౌందర్యం చెడి పోతుందేమోనన్న భయం తప్ప - నీ పిల్లోడ్ని ఎలా పెంచాలా అన్న బెంగ ఏడుస్తేగా ?"

నిట్టూరుస్తూ అంది మాల: " బాధపడకండి ! నాకు అలాంటి భయాలేవీ లేవు. నా సౌందర్యం మీద నాకే ఇంటరెస్టు లేదు ! నా పాలు బాబుకి నిజంగానే సరిపోవడంలేదని - ఉన్న విషయమే చెప్తున్నాను."

" అదే - ఎందుకు సరిపోవడంలేదని అడుగుతున్నాను !" దాదాపు గర్జిస్తున్నట్టే అడిగాడు.

" నేను తింటోన్న తిండిలో బలమైన విటమిన్స్ లేక," అసహనంగా అంది మాల.

" అంటే - నీ ఉద్దేశ్యం మేం నీకు పెడ్తున్న తిండి కేవలం గడ్డిలాంటిదేననా?"

" చూడండీ - ప్రతిదానికి ద్వంద్వార్థాలు తీస్తే నేనేం చెప్పలేను ! అర్థరాత్రి ఏ పన్నెండింటికో వస్తారు. అంతదాకా నేను అన్నం తినొద్దు. తింటే మీక్కోపం! తినకపోతే వాడికి పాలు రావు. ఇంత చిన్న విషయం తెలుసుకోకపోగా, రోజూ ఏదో ఒక రాద్ధాంతం చేయడం సహజమైపోయింది మీకు," తనను తాను ఎంతో కంట్రోల్ చేసుకుంటూనే ఆ మాటలుచెప్పగలిగింది మాల.

" మరి ఎంతయినా నేను నీలా బి.ఎస్సీ, ఫస్టియర్ మొదటిసారే పాసయ్యానా ఏమన్నానా - అలాంటి విషయాలన్నీ గ్రహించడానికి ? నేనేదో మొద్దును! నువ్వంటే- బి.ఎస్సి.వి. ఆ తెలివితేటలన్నీ నీకే ఉన్నాయి ! ఎప్పుడూ నీ సుపీరియార్టీ చూపించు కోవాలనే తపనే తప్ప - ఆడది నడుచుకునేట్టు నడిస్తేగా నువ్వు ?"

అంటూ ముసుగు తన్ని పడుకున్నాడు.

" సుపీరియార్టీ ! అయాం ఎగ్జిబిటింగ్ మై సుపీరియార్టీ," అంటూ పేలవంగా నవ్వుకుని, 'నయం! చెయ్యి చేసుకోలేదీ రోజు !' అనుకుంది మాల.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

ఆ రోజే బాబు పుట్టిన్రోజు....

మాల ఫ్రెండ్స్ చాలామంది హైదరాబాద్ నుండీ, వరంగల్ నుండీ వచ్చారు. మాల ఫ్రెండ్ వనజ తెచ్చుకున్న నూటయాభై రూపాయల్లో- ఏభై మాయమ య్యాయి. మాలకి ఏదో అనుమానమొచ్చి అడిగింది భర్తని:

' వనజ సూట్‌కేస్‌లో ఏభైరూపాయలు కన్పించడటం లేదండీ ?"

" నిజంగానా ? ఎవరు తీస్తారు ? మన పనిమనుషులంతా నమ్మకస్తులేనే! ఒకవేళ ఆమె వందే తెచ్చుకుందేమో ? లేకపోతే నలభై రూపాయలెవరు తీస్తారు చెప్పు?" అన్నాడు.

'అరే... ఏభై అంటే నలభై అంటాడేం ?" అనుకుని ఏదో అనుమానమొచ్చి వనజ దగ్గరకు వెళ్ళి: " ఏదీ, మళ్ళీ లెక్కెట్టు వనజా !" అంది.

"నలభయ్యే తక్కువ ఉన్నాయ్ మాలా ?" అంది వనజ లెక్కపెట్టడం ముగించి.

" దొంగ దొరికాడు ' అనుకుంది మాల, తను ఏభై అంటే అతను నలభై అని పొరపాటుగా అనేశాడు, ఆ పొరపాటే అతను చేసిన తప్పిదనాన్ని పట్టిచ్చింది. అణువణువూ అతని మీద అసహ్యం నిండుతుంది మాలకి. అతనేం మనిషి ? పెళ్ళాం ఫ్రెండ్స్ మనీ కొట్టేసే ప్రబుద్ధుడా ? తను ఎన్నో రోజులుగా కూడబెట్టుకున్న వంద రూపాయల్లోంచి నలభై తీసి వనజ చేతిలో పెడుతూ అంది మాల: " పనిమనిషి తీసిందట వనజా - బెదిరిస్తే నిజం చెప్పింది."

'ఛ ! ఇదేం బతుకు ? మొగుడు చేసిన వెధవ పనికి ఇటు మింగలేకా కక్కలేకా అటు తన ఫ్రెండు నష్టపోవద్దనీ - అనవసరంగా పనిమనిషి పేరు వాడుకున్నానే!' అంటూ తనను తాను తిట్టుకుంది మాల.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

" బారసాలకి నా ఫ్రెండ్స్ బాబుకి ప్రెజెంట్ చేసిన బంగారపు ఉంగరాలు బీరువాలో పెట్టాను ! కన్పించటం లేదండీ !"

" ఆ - చెప్పడం మరిచేపోయాను ! నాకు చాలా అవసరమొచ్చి మొన్న అమ్మేశాను మాలా ! ఏమీ అనుకోకు,"

నిర్లక్ష్యంగా చెపుతూన్న సుధాకర్‌ని నిర్లిప్తంగా చూస్తూ అనుకుంది మాల: 'పోనీలే! నిజాయితీగా చేసింది చెప్పారు'.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

" అత్తయ్యా, మా అక్కయ్య నా పెళ్ళికి ప్రెజెంట్ చేసిన వెండిగ్లాసు కన్పట్టం

లేదేం ?"

" ఎవరిదో తన స్నేహితుని పెళ్ళికెడ్తూ దాన్ని తీసుకెళ్లాడు సుధాకర్, నీకు చెప్పలేదా ?" అంది రమణమ్మ.

" ఆఁ ఆవునవును చెప్పారు ! మరిచేపోయాను ఆ సంగతి," అంటూ తన గదిలోకి వచ్చి బెడ్‌మీద వాలి వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది మాల.

అక్కయ్య ఆ వెండి గ్లాసు చేయించడానికి అష్టకష్టాలు పడి, ఎంతో ప్రేమగా తన పెళ్ళికి అది చదివిస్తే, తీరా ఇతడు దాన్ని తన ఫ్రెండ్‌కి ప్రెజెంట్ చేశాడు!

'మరీ ఇంత సంస్కార హీనుడా సుధాకర్ ! ఇలాంటివాడితోనా తను ఇన్నాళ్ళనుండీ సంసారం చేస్తోంది ? ఆ మాటకొస్తే అత్తయ్యా అంతే ! ఏదైనా పిండివంటలు చేసుకుంటే తన చాటుగా తింటుంది, ఆడబిడ్డ రెండు మూడు సార్లు మందలించినా ఆమెకా గుణం పోదే ? పోనీ తన కళ్లెదుటే తనకి పెట్టకుండా తినొచ్చుగా, అలా చాటుమాటు వ్యవహారాలు ఎంత జుగుప్స కలిగిస్తాయి ? ఈ ఇంట్లో నా అని చెప్పుకునేందుకు ఉంది తన ఆడబిడ్డ సరోజ ఒక్కతే ! భగవంతుడు ఆ కొంచెమేనా మేలు చేశాడులే !' అనుకుంది మాల.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

ముఖానికున్న సబ్బు కడుక్కోకుండా అలాగే ఆలోచిస్తూన్న నేను ఎదురుగా ఉన్న అద్దంలో చూసుకుని క్షణకాలం సిగ్గుపడ్డాను.

ముఖం కడుక్కుని బయటికి వచ్చిన నాకు ఎవరో ఏడుస్తున్నట్టు వెక్కిళ్ళు విన్పించి, విస్మయంగా తలతిప్పి చూశాను. వంటింట్లో వదిన ఏడుస్తోంది.

" ఏమిటొదినా - ఏమైందసలు?" గాబరాగా అడిగాను.

"మాల ఎండ్రిన్ తీసుకు చచ్చిపోయిందట ఉషా !" అని బావురుమంది వదిన,

" ఏమిటి వదినా ? - నీవంటోంది నిజమేనా?"

" నిజమే ఉషా !" అంటూ ముఖాన్ని చేతుల్తో కప్పుకుంది వదిన.

అయితే, ఇందాక అన్నయ్య చెప్తానన్న సంగతి ఇదేనా ?

'భగవాన్'! ఏనాడూ దేవుని పేరెత్తని నేను మొదటిసారిగా దేవుణ్ణి తలుచుకుని రెండు చేతుల్తో నుదురు పట్టుకు కూలబడ్డాను.

ఆ తర్వాత పదిహేనురోజులూ నేను నాలో లేను. వదినా వాళ్ళింటినుండి ఏదో దూరపు చుట్టరికంతప్ప, మాలా-నేను కనీసం ఫ్రెండ్స్‌మైనా కాదు. ఓ రెండు రోజుల పరిచయంతోనే - ఆమె నాలో ఎంత డీప్ ఇంప్రెషన్ కల్గించకపోతే - నేనీనాడు ఆమె కోసం యింతగా బాధపడ్డాను ?

ఆమె అందమైందీ, చదువుకుందీ... తెలివైందీ, అయితే.... ఎన్ని ఉండీ ఏం లాభం ? వాటికి గుర్తింపేలేనపుడు !

" అంత సడెన్‌గా మాల ఎందుకీ అఘాయిత్యానికి పూనుకుందో నీకేమైనా తెలుసా వదినా ?" అడిగాను.

" ఊఁ " అంటూ చెప్పడం మొదలెట్టింది.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

" నా కెలా చేసైనా సరే - డబ్బు తెచ్చివ్వు మాలా ?"

" నా దగ్గర లేవండీ ?"

" పదివేల రూపాయలిచ్చి మీ నాన్న నిన్ను నా కంటగట్టి నీ పీడ వదిలించుకోవాలని చూశాడేమో ? నా దగ్గర ఆ పప్పులేం ఉడకవు, నిన్ను గాక యింకెవర్ని చేసుకున్నా కనీసం యిరవై వేలన్నా వచ్చేవి! ఏదో మా అమ్మ వెర్రి బాగుల్ది కాబట్టి ఒప్పుకుంది."

" జరిగిపోయినదానికి ఇప్పుడు నన్నేం చేయమంటారు ?"

" ఏం చేస్తావో నాకదేం తెలీదు ! ఏదేమైనా డబ్బు తెచ్చి ఇచ్చేదాకా ఈ గుమ్మం తొక్కడానికి వీల్లేదు."

" ఇచ్చే కట్నం పదివేలు ఏనాడో ఇచ్చారు ! మీరిలా చీటికీ మాటికీ అడగడానికి మీరిచ్చిన సొమ్మేదీ నా మీద లేదు ! మీరు చేయించిన నగలన్నీ ఏనాడో తీసుకుపోయి అమ్ముకున్నారు ! ఇక నా వంటి మీద మీరు కట్టిన మాంగల్యం తప్ప - ఏమీలేదు."

" అవును. ఆ మాంగల్యమే ఇమ్మంటున్నాను. ఆ పవిత్రమైన మాంగల్యం నీలాంటి పొగరుబోతు మెడలో ఉండటానికి వీల్లేదు! నేను కట్టిన మాంగల్యం నాది నాకివ్వు ! మరో అయిదువేలిచ్చేదాకా నువ్వీ యింటిగడప తొక్కొద్దు! ఊఁ తీసివ్వు ! నాక్కోపమొస్తే నేను మనిషినే కాను ! అటు డబ్బా- ఇటు మంగళసూత్రం - ఏదైనా సరే... ఏదో ఒకటి ఇస్తావా సరి ! లేకపోతే నిన్నేం చేస్తానో నాకే తెలియదు !" ఉన్మాదిలా ఊగిపోతూ అన్నాడు సుధాకర్.

అదిరిపోయిన మాల సుధాకర్ ముఖంలోకి తేరిపార చూసి ఏమనుకొందో ఏమో ఒక్కసారిగా పెద్దపెట్టున నవ్వింది.

" చక్కగా చెప్పారు సుధాకర్ గారూ ! - భర్త అనగానే కలిగే తీయని తలపులు నాలో ఏనాడూ తీసుకురాలేదు మీరు ! చీటికీ - మాటికీ ఏదో రకంగా హింసిస్తూ మీ సన్నిధినే నరకతుల్యం చేశారు ! కన్నె ప్రాయంలో నేనేనాడూ ఎలాంటి శక్తికి మించిన కోరికలు కోరుకోలేదు ! భార్యాభర్త లిద్దరూ కేవలం అన్యోన్యంగా ఉంటే అంతే చాలనుకున్నాను ! కాని, ఏ పూర్వజన్మ పాపఫలమో మీనుండి నేను ఎలాంటి ఆప్యాయతకీ నోచుకోలేదు ! ఇంతచేసీ... అఫ్‌కోర్స్... మీ చేతుల్తో కట్టిన మాంగల్యం నా మెడలో ఉండటానికి వీల్లేదనే నగ్నసత్యాన్ని ఇన్నాళ్ళకి మీ ద్వారా తెలుసుకోగలిగాను! లెటిట్ బీ! మానసికంగా నేనూహించుకున్న భర్త నాకేనాడో చచ్చాడు ! ఇక మిగిలింది - మీరు.... కేవలం.. కేవలం...."

" మాలా ?" అగ్ని కణాలు కురిపిస్తూ చూశాడు సుధాకర్.

" షటప్ ! అలా పిలవటానిక్కూడా నీకు అర్హతలేదు. ఇన్నాళ్లూ లోకానికి

వెరిచి నీతో కాపురం చేశాను ! నీకూ - నాకూ ఇకనుండి ఏ సంబంధమూ లేదు. నా ఒంటిమీద చెయ్యేస్తే మర్యాద దక్కదంటున్నాను."

" ఓహ్... ఏం చేస్తావేంటీ ? " సిగరెట్ ముట్టిస్తూ అడిగాడు సుధాకర్.

" ఏదేనా చేస్తాను !"

" విడాకులిస్తావా ?" పొగవదుల్తూ తాపీగా అడిగాడు సుధాకర్.

" అవసరమొస్తే అంత పనీ చేస్తాను ! అండర్‌స్టాండింగ్ లేని సంసారం కన్నా ఆ పని వెయ్యిరెట్లు ఉత్తమం ! అందుకు అభిమానం అడ్డొస్తే ఆత్మహత్య ఉండనే వుంది."

" ఓ యబ్బో ! చస్తా చస్తా అని బెదిరించే ఆడదెప్పుడూ చావదు ! అయినా ఇప్పుడు నిన్నెవడు ఆదుకుంటాడో చూస్తాను ! ఒంటిమీద చెయ్యేస్తే మర్యాద దక్కదట - మర్యాద ! ఏదీ మొదట నీకున్న మర్యాద విలువెంతుందో చూద్దాం?" అంటూ మీదమీదకి రాబోయాడు.

" సుధాకర్ !" గర్జించింది మాల.

ఇంట్లో జరుగుతోన్న రభసకి మెలుకువ వచ్చిన రమణమ్మ, సరోజా అందరూ ఆ గదిలోకి పరుగెత్తుకొచ్చారు.

" ఇదో - నువ్వు కట్టిన నీ పవిత్రమైన మాంగల్యం !"

"మాలా ! ఎంత పనిచేశావ్ మాలా ? నువ్వు - నువ్వు ఆడదానివేనా అసలు?" రెచ్చిపోయిన సుధాకర్ ఆవేశంతో ఊగిపోతూ మాలవేపు వచ్చాడు.

" ఆగండి ! దగ్గర కొస్తే ఏం చేస్తానో నాకే తెలీదు."

" ఏం చేస్తావే రాస్కెల్ ?" అంటూ మీదమీదకి రాబోయిన సుధాకర్ చెంప ఛెడేల్మనిపించి, మరుక్షణం పక్కనే గూట్లో అది వరకే దాచుకున్న ఎండ్రిన్ గటగటా తాగేసింది మాల.

అందరూ చూస్తూండగానే మాల శరీరం ముచ్చెమటలు పోసి నల్లగా మాడిపోయింది. ఒక్కసారిగా కెవ్వుమని కేకవేసిన మాల కుప్పలా కూలబడి పోయింది.

సుధాకర్ ఆవేశం చల్లబడి, వాస్తవం గుర్తించి అచేతనుడయ్యాడు. 'మాల చచ్చిపోయింది, మాల చచ్చిపోయింది !! ఇది నిజమా - కలా' అని కళ్ళు నులుముకుని మరీ చూశాడు. నిజమే !

"మాలా" అంటూ బావురుమని తల్లిని వాటేసుకున్నాడు సుధాకర్.

" వదినా " అంటూ మాల శరీరంమ్మీద వాలి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది సరోజ.

మాల శరీరాన్ని దహనం చేశాక ఆ బూడిదలో పొర్లాడి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడట సుధాకర్.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

వదిన చెప్పటం ఆపింది.

" దొంగ రాస్కెల్, పవిత్రమైన ఆ బూడిదని మలినం చేశాడు!" ఆవేశంగా అన్నాను.

" మాలా ! ఆ దుర్మార్గుడు నిన్నెంత రాచి రంపాన పెట్టకపోతే రెండేళ్ళ పసికందునీ, ఎనిమిదినెలల నీ ప్రెగ్నెన్సీనీ కాదని - నువ్వీ అఘాయిత్యానికి పూనుకుంటావ్ ? నీ గురించీ, నీ బాధల గురించీ మాకు తెలిసింది అత్యల్పం. నువ్వు ఎవరికీ చెప్పకుండా దాచుకుంది అనల్పం ! అంత బాధలోనూ నువ్వు కాపాడుకున్న నీ అభిమానధనం నన్ను మరింత కదిలించి వేస్తోంది.

కేవలం ఒక గంట పరిచయంలోనే నువ్వు నాలో చెరగని ముద్రేశావే ! ఎటు చూసినా, ఏం చేసినా నాకు నువ్వే గుర్తొస్తూ, నా హృదయాన్ని కలచి వేస్తున్నావే- మూడేళ్ళు నీతో సంసారం చేసిన సుధాకర్‌కి ఏ స్మృతులు గుర్తుకు రాకపోగా- రెండో పెళ్ళికి సిద్ధపడ్డాడంటే ప్రపంచంలో ఏది శాశ్వతం అన్పిస్తోంది.

సుధాకర్ నీతో చేసింది కాపురం కాదు మాలా - నీ కన్నీటితో కాలక్షేపం ! సుధాకర్ లా - భార్యల 'కన్నీళ్ళతో కాలక్షేపం' చేసే మొగాళ్ళకి నీ జీవితమొక కనువిప్పయితే... అవును... అయితే.... నువ్వాశించిన నీ 'కనీసపు కలలు' నిజమయేందుకు ఆస్కారం లభిస్తుంది ! కాని, ఈ దేశం పుణ్యభూమి - అది ఈ దేశంలో - ఓ పగటి కలేనేమో !?

- విద్యార్థి సాహితి - కథాంజలి - 3 (ఎమెస్కో పాకెట్ బుక్స్) సౌజన్యంతో.

(రచయిత్రి : నిజామాబాద్ మహిళా కళాశాలలో బి.ఏ, (తృతీయ) వయస్సు:19, స్వస్థలం : నిజామాబాద్, చాలా కాలంగా రచనలు చేస్తున్నారు. కొన్ని సాహిత్య సంస్థలతో సంబంధం ఉంది.)

మే, 1971

అంకితం

ఆమెకి నాట్యంలో ప్రావీణ్యం వుంది !

ఆంగ్ల భాషా పాండిత్యమూ వుంది !

కాలేజీ రోజుల్లో.... సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో ఉత్సాహంగా పాల్గొని, తన చలాకీతనంతో - అందర్నీ అలరించిన నెచ్చెలి ఝాన్సీ కి...

ప్రేమతో.... [signature]

1-11-2005

శ్రీమతి ఝాన్సి, M.A.

వైజాగ్.